

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-337/17

**Feniks Sp. z o.o.
împotriva
Azteca Products & Services SL**

(cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Szczecinie)

„Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Competențe speciale – Articolul 7 punctul 1 litera (a) – Noțiunea «materie contractuală» – Acțiune pauliană”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 octombrie 2018

1. *Cooperare judiciară în materie civilă – Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Regulamentul nr. 1215/2012 – Domeniu de aplicare – Materii excluse – Falimente, concordate și proceduri similare – Noțiune – Acțiuni care derivă direct dintr-o procedură de insolvență și care sunt strâns legate de aceasta – Aplicabilitatea Regulamentului nr. 1215/2012*

[Regulamentul nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 1 alin. (2) lit. (b); Regulamentul nr. 1346/2000 al Consiliului]

2. *Cooperare judiciară în materie civilă – Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Regulamentul nr. 1215/2012 – Competențe speciale – Competență în materie contractuală – Noțiune – Acțiune pauliană introdusă de titularul unui drept de creanță izvorât dintr-un contract – Includere*

[Regulamentul nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 7 punctul 1 lit. (a)]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 30 și 31)

2. Într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, o acțiune pauliană, prin care titularul unui drept de creanță izvorât dintr-un contract solicită declararea inopozabilității față de el a actului, pretins prejudiciabil în privința drepturilor sale, prin care debitorul său a cedat un bun unui terț, intră sub incidența normei de competență internațională prevăzute la articolul 7 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Astfel cum a statuat Curtea în mod repetat, aplicarea acestei norme de competență specială presupune existența unei obligații juridice liber consimțite de o persoană față de altă persoană și pe care se întemeiază acțiunea reclamantului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2005, Engler,

C-27/02, EU:C:2005:33, punctul 51, Hotărârea din 18 iulie 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, punctul 33, precum și Hotărârea din 21 ianuarie 2016, ERGO Insurance și Gjensidige Baltic, C-359/14 și C-475/14, EU:C:2016:40, punctul 44).

Acțiunea pauliană își găsește temeiul în dreptul de creanță, drept personal al creditorului față de debitorul său, și are ca obiect să protejeze dreptul de gaj de care poate dispune primul asupra patrimoniului celui de al doilea (Hotărârea din 10 ianuarie 1990, Reichert și Kockler, C-115/88, EU:C:1990:3, punctul 12, precum și Hotărârea din 26 martie 1992, Reichert și Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, punctul 17). Ea protejează astfel interesele creditorului, în special în vederea unei executări silite ulterioare a obligațiilor debitorului (Hotărârea din 26 martie 1992, Reichert și Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, punctul 28).

Astfel, prin această acțiune, creditorul urmărește să se constate că cesiunea de către debitor a unor active către un terț a avut loc în detrimentul drepturilor creditorului izvorâte din forța obligatorie a contractului și care corespund obligațiilor liber consimțite de debitorul său. Așadar, cauza acestei acțiuni rezidă în esență în nerespectarea obligațiilor pe care debitorul le-a consimțit în privința creditorului.

Prin urmare, este necesar ca instanța de la domiciliul pârâtului să fie completată de cea autorizată la articolul 7 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 1215/2012, o astfel de instanță îndeplinind, având în vedere originea contractuală a relațiilor dintre creditor și debitor, atât cerința privind securitatea juridică și previzibilitatea, cât și obiectivul bunei administrări a justiției.

(a se vedea punctele 39-41, 43, 44 și 49 și dispozitivul)